

տետր է. էջ 523—24): Յիշեալը Ս. Յակոբի հուշարած է նաև Ճատրնիսի մը (ՄՁ. Թ. 9), հաւանաբար ժե—ժՁ դարուն ընդօրինակուած (Անդ. տետր. նոյն, էջ նոյն):

ՊԵՏՐՈՍ ՊԵ. — (1461—1476). Կը յիշատակուի ՄՁ. Թ. 27 չեռագիր Յայտնաւորին յիշատակարանին մէջ:

ՊԵՏՐՈՍ ՊԵ. — (1501—1507). (Յպե. էջ 50—51):

ՊԵՏՐՈՍ ՊԵ. ԵՒԴՈՎԻՍՏԻ. — Աշկ. Գանձակեցի Կարապետ պարքի. ն. Հնդկաց. փոխանորդ, Լսպ. եպս. կը ձեռնադրուի 1788ին. Ս. Յակոբի վեց նազրներէն մին ըլլալով 1791ին, պարք. կ'ընտրուի 1793ին. 1798ին Նաբոլէոն Պոնաբարգ Եգիպտոսի վրայ յարձակելով ուզեց արշաւել նաև Պաղեստին. այդ պատճառաւ երկրին մէջ խռովութիւններ և շիթներ շատցան և վանքերու մէջ կողոպուտներ և սպանութիւններ տեղի ունեցան. կողոպուտուած վանքերու մէջ կային Ս. Հրեշտակապետի և Ս. Փրկչի վանքերը. Պետրոս պարք. հազիւ կարողացաւ մեղմել տեղական խլրտումները՝ և անմիջապէս Յոպպէ գնաց բողոքելու համար եպարքոսին, սակայն ծանր հիւանդութեան մը հետեւանքով 1800ին վախճանեցաւ հոն և թաղուեցաւ հասարակաց գերեզմանատունը. իսկ 1837 ին Նիկոմիդացի Գրիգորիս վրդի տեսութեան օրով, փոխադրուեցան անոր օսկերտիքը և ամփոփուեցան Յոպպէի Ս. Նիկողայոս եկեղեցիին գաւիթը (Սաալալան, էջ 987. Ժպե. Հատ. Բ. էջ 134):

Պետրոս պարք. 1799ին Ռուսաց կայսրէն ստացած է երկգլխի արծիւ եպիսար շքանշանը: Իր անուամբ կը գտնուի նամակի մը պատճէնը, Երուսաղէմի Պողոս պարք.ին ուղղուած (Տաշ. Յուց. էջ 911):

Ս. Փրկչի տեսուչ՝ Եւզովիացի Մարկոս ար. (յետոյ եպս. տե'ս էջ 259). 1794ին նոյն վանքին մէջ Պետրոս պարք.ի ուղերութեան և մահուան մասին կը զետեղէ յաւիտար մը, հետեալ արձանագրութեամբ.

«Նստաւ յաթոռն Երուսաղէմի

Ի պատրիարք հայոց ազգի.

Եւզովիացի Պետրոսն արհի

Ի թուին Ռ. երկերիւրի.

Իսկ քառասուն և երեքի